

UMÍRÁM

Ulice. Jen letmo vkradla se na mysl a už za vraty
tamějších činžovních domů přicházím do řečí.

Zkusím Lidé, nechám vás vyhladovět. – Lidé to nejsou.
Zkusím Lidé, prostřete k hostině. – Mé já to nejsou.
Ale přepočítám si je.

Ulice. Jen letmo vkradla se na mysl a už vrata
tamějších činžovních domů. Zvládnou kliku,
pozdrav, pokus o demi-plié, uvažuji, že snad uváží,
jak produkt zpracovat a nezabít komika, na tom
sešlapaném prahu smrti.

Zkusím Bože, pozvednu tě koutky úst. – Bůh to není.
Zkusím Bože, zostudím tě koutky úst. – Ďábel to není.

Tak je to rýmička.